

MERISATAMAN VENEKERHO
40 VUOTTA

*Kommodorin
40-vuotisjuhlatervehdys*

MERISATAMAN
VENEKERHO RY

Arvoisa kunniajäsen, arvoisat venekerholaiset!

Toivotan teidät lämpimästi tervetulleeksi Merisataman venekerhon 40-vuotisjuhlaan.

Tasan 40 vuotta ja päivää sitten pidettiin kerhomme perustava kokous herra Esko Maunon kutsusta Suomi-Unkari Seuran huoneistossa, Merimiehenkatu 12. Tämä oli ainakin toinen yritys yhdistää Merisataman venemiesten voimat rannan kehnon tilanteen parantamiseksi. Edellinen yritys pari vuotta aikaisemmin raukesi osanottajien vähyyteen. Tarvittiin yksi sitkeä sissi, joka uskoi asiaan. Hän vuokrasi kokoustilan ja ilmoitti rannan ilmoitustaululla, että mikäli riittävästi rannan venemiehiä saapuu tähän tunnustelevaan kokoukseen, sovitaan venekerhon perustamisesta jo samana syksynä. Tässä valmisteleavassa kokouksessa päätettiin sitten perustaa uusi venekerho 34:n veneilijän voimin. Nykyinen jäsenmäärämme on 108, joista perustajajäseniä neljä: Jorma Grönlund, Lars-Erik Lindfors, Visa Ryyänen ja Helmer Kivimäki.

Mihin kerhoa tarvittiin? Stadin vuokrapaikoilla olevat veneilijät tunsivat itsensä suojattomiksi ja syrjityiksi. Syynä oli mm. valaisematon ranta, osittain sortuneet kivipenkereet, joilla heikkokuntoiset puulaiturit sekä veneiden nostoon tarkoitettun

nostoluiskan huono kunto. Lisäksi lehdistä saatiin lukea kuinka Merisataman kunnostukseen jo varatut määrärahat siirrettiinkin muihin tarkoituksiin.

Veneilijät toivoivat helpommin vartioitavia ponttonilaitureita, sillä veneisiin kohdistuneet varkaudet ja ilkivallanteot olivat jatkuvasti lisääntyneet. Vuonna 1972 Kapteeninkadun päähän saatiinkin puinen yhdylaituri ja sen päähän kolme betoniponttonilaituria. Samana vuonna nostettiin ensimmäistä kertaa kerhon lippu laiturilla.

Alkuun venekerho koostui moottoriveneilijöistä. Kesti neljä vuotta ennen kuin kerhon laituriiin kiinnittyi ensimmäinen purjevene ja sittemmin 80-luvun alussa ensimmäisen purjeveeneen omistaja Jorma Grönlund perusti purjehdusjaoksen. Nykyään kerhossa on purjeveneitä 25 kpl.

Mainittakoon, että 80-luvun puolivälissä kaupunki tarjosi koko rantaa venekerholle. Kerho ei kuitenkaan halunnut laajentua ja kieltäytyi kohteliaasti kunniaista.

Tämä tapahtui samoihin aikoihin, kun Merisataman kunnostukseen vihdoinkin ryhdyttiin. Samassa yhteydessä siirrettiin myös meidän laiturimme nykyiselle paikalleen ja saatiin yksi ponttoni lisää. Rantarakentamisen lopputuloksesta oltiin montaa eri mieltä. Saatiin siistit valaistut rannat, joidenkin

MERISATAMAN VENEKERHO
40 VUOTTA

mielestä turhankin siistit ja suorat kuin viivoittimella vetäistyt. Valitettavaa on, että pystysuorat ranta-muurit vahvistavat ohiajavieneiden synnyttämiä aaltoja vielä tänäänkin.

Toiminta on ollut näinä neljänä vuosikymmenenä hyvin monimuotoista:

- Vuosittaisia alkukesän saariretkiä Kotiluotoon tai Lonnaan sittemmin loppukesän retkiä Pihlajasaareen.

- Kulttuurimatkat Junnu Vainio konserttiin Kairoon (ravintola Kotkassa) ja merihenkiseen teatteriin Ouluun.

- Juhlittu on ainakin 15-, 20-, 25- ja 30-vuotisjuhlia.

- Erilaisia tutustumisretkiä mm. Harmajan luotsiasemalle ja majakkaan, Merivartioston toimintaan Suomenlinnassa ja Katajannokalla sekä Suomenlahden meriliikennekeskukseen.

- Tilausbussiretket Finngulf Yachts Oy:hyn Karjalohjalle ja Pohjankuruun sekä Suomen Merimuseoon ja Puuvene-keskukseen Kotkaan.

-Lisäksi on järjestetty lukuisia kerhoiltoja erilaisista teemoista kuten veneturvallisuus, ensiapu, veneiden kunnostus, sääennustukset ja Sy Meri-Allan skandinavian ympäri-purjehduksen videoiden katselu.

- Unohtaa ei voi tietenkään jokavuotisia lipunnostoja ja -laskuja satamakapteenin erikoisen kera ja nykyisin vielä tykinpamauksella vahvistettuna. Siinä ohessa on hoidettu veneiden katsastukset ja vartiointi nykyisin videovalvonnan tukemana.

Keväällä 2001 perustettiin kerhon internetsivut. Sivut loi ansiokkaasti Kyösti Kurunmäki ja hän niitä edelleen ahkerasti päivittääkin.

Stadi on antanut kerholle silloin tällöin shokkihoitoa, kuten peloitellut talvisäilytysalueen siirtämisellä Kirkkonummelle tai Jätkäsaareen ja ehdottanut toimivan vartiokoppimme vaihtoa epäonnistuneeseen prototyyppiin. Onneksi molemmista uhista ollaan toistaiseksi selvitty, sillä veneiden talvisäilytys jatkuu Merisataman sijaan Eiranrannassa ja vartiotorni on siirtynyt keväällä ilman suurempaa suukopua Vuosaaren uimarannalle.

Suomen Veneilyliiton ja Purjehtijaliiton yhdistyminen vuoden vaihteessa panee toivottavasti pisteen myös joihinkin soraääniin purje- ja moottoriveneilijöiden välillä. Puhaltakaamme yhteen hiileen, niin kuin kerhon talkoissa on tähänkin asti tehty.

Nostakaamme malja 40 vuotiaan kerhomme kunniaksi

Kommodori
Reijo Kostiainen

MERISATAMAN VENEKERHO
40 VUOTTA

MERISATAMAN VENEKERHO
40 VUOTTA

*Merisataman Venekerhon
40-vuotisjuhlat*

Ravintola Blue Peter 5.11. 2010
klo 19.00 - 24.00

MERISATAMAN
VENEKERHO RY

MERISATAMAN VENEKERHO
40 VUOTTA

Juhlaohjelma

Tervetuliaismalja

Kommodorin puhe

Blue Peterin kuuluisan noutopöydän antimet

Diashow ja muistelmia vanhoilta ajoilta

Vapaata seurustelua ja merihenkistä yhteislaulua

MERISATAMAN
VENEKERHO RY

Menu

MERISATAMAN VENEKERHO
40 VUOTTA

Talon salaatti

Pestomarinoitu broileri-pastasalaatti

Talon leipää, levitettä

Graavilohi, savusiika, hiilisolakka, sipulisilli, keitetyt perunat

***

Kokonaisena paistettua härän sisäfilettä, pippurikastike

Uunilohi, metsäsienikastike

Viipaleperunat ja kasviksia

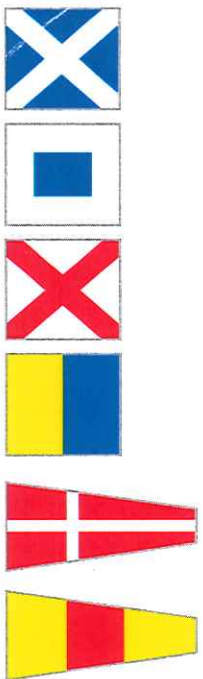
***

Räiskäle, mansikkahillo, jäätelö

Kahvi, tee

MERISATAMAN
VENEKERHO RY

MERISATAMAN VENEKERHO
40 VUOTTA

Merihenkistä yhteislaulua

Paavo Manninen johtaa ja hanurissa Vesa Kari

MERISATAMAN
VENEKERHO RY

On armas mulle aallon tie

On armas mulle aallon tie, Ja veet hyrskivät.
Kun myrskytuuli purtta vie ja veet tyrskivät.
:,: O hii, o-hei, nyt jää tyttösein, pian palaamme jällehen! :,:

Kas uskollista neitoain, kun veet hyrskivät,
Mä äsken hältä suukon sain, kun veet tyrskivät.
:,: O hii, o-hei, nyt jää tyttösein, pian palaamme jällehen! :,:

Hän mulle kuiski hellästi, kun veet hyrskivät:
"Oi riennä taas mun luokseni, kun veet tyrskivät."
:,: O hii, o-hei, nyt jää tyttösein, pian palaamme jällehen! :,:

En sjöman älskar havets våg

En sjöman älskar havets våg, ja vågornas brus.
När stormen skakar mast och tåg, hör stormarnas sus!
:,: Farväl, farväl förtjusande mö! Vi komma väl snart igen. :,:

Jag avsked tar av vännen kär vid vågornas brus.
Den hulda då mig trohet svär i stormarnas sus.
:,: Farväl, farväl förtjusande mö! Vi komma väl snart igen. :,:

Hon trycker då så ömt min hand vid vågornas brus.
Då känns det tungt att gå från land till stormarnas sus.
:,: Farväl, farväl förtjusande mö! Vi komma väl snart igen. :,:

MERISATAMAN VENEKERHO
40 VUOTTA

Hon viskar ömt och ljuvt mitt namn vid vågornas brus.
Kom snart tillbaka i min famn från stormarnas sus.
:,: Farväl, farväl förtjusande mö! Vi komma väl snart igen. :,:

Men tåren uppå snövit kind - hör vågornas brus.
den stelnar av den kalla vind, av stormarnas sus.
:,: Farväl, farväl förtjusande mö! Vi komma väl snart igen. :,:

Min trogna flickas varma kyss - hör vågornas brus -
för sista gången fick jag nyss. Hör stormarnas sus!
:,: Farväl, farväl förtjusande mö! Vi komma väl snart igen. :,:

Där står hon än på stranden grön vid vågornas brus.
Och ber till Gud för mig en bön ur stormarnas sus.
:,: Farväl, farväl förtjusande mö! Vi komma väl snart igen. :,:

Heijallerii

Olin Neptunus -laivalla jungmannina heijallerii tuijalleraa
Ja propseill' oli laivamme lastattuna heijallerlii hurraa
Kun Kapmaahan rantahan sanvuttihin, niin
kauneimman neitosen het kohtasin
Heijallerii, tuijalleraa, heijallerii hurraa

Silmistä se rakkaus syttyä voi, heijallerii, tuijalleraa
Niin viikon tää poika siel toimi ja joi, heijallerii hurraa
Mut tyhjäksi kun saivat he kukkaroni, niin kadulta
löysin mä het itseni
Heijallerii, tuijalleraa, heijallerii hurraa

Mut silloin mä suutuin ja pää selveni heijallerii, tuijalleraa
Ja sisään lens ovi mun potkustani heijallerii hurraa
Hei anteeksi suokaa, jos häiritsen teit', mut
viimeisen valssin mä tanssin ou kei
Heijallerli, tuijalleraa, heijallerii hurraa

Niin kaksikymmentä miestä mun päälleni lens heijallerii, tuijalleraa
Siihen kiinni mä tartuin, jok hyökkäsi ens heijallerii, tuijalleraa
Ja sillä ne toiset löylyä sai, että suojaa vailla ovat vieläkin kai
Heijallerii, tuijalleraa, heijallerii hurraa

Kun työ oli tehty mä hain piippuni, heijallerii, tuijalleraa
Ja poltellen läksin taas laivalleni, heijallerii hurraa
Ja valssia tuollaist' mul on joka maass', siks aamulla laulelin
merellä taas
Heijallerii, tuijalleraa, heijallerii hurraa

MERISATAMAN VENEKERHO
40 VUOTTA

Ilta skanssissa

Kun ilta tummentuu ja syttyy tähdet taivaan
Niin taistot unhoittuu ja rauha on saapunut laivaan
Mä sua muistelen ja luokses kaipailen
Ja iltataivahan tähtien alla mä sulle laulelen

Kuin kaunis olikaan tuo armas onnen aika
Jää mieleen ainiaan tuo ihana lempemme taika
Mä huultes hurmaa join ja lemmehaaveet loin
Ja kaikki syömmeni kauneimmat aatokset sulle
yksin toin

Kun istun skanssissa mä muistan aina illoin
Kun kerran tanssissa mun rinnalla liitelit silloin
Kun katsoin silmiisi niin löysin onneni
Ja vielä olet mun eloni ainoa aarre armaani

Kuubalainen serenadi

Me tulimme kapakasta kai hiukkasen horjuen
Oli lähtömaljoja juotu, ja se yö oli ihmeellinen
Joku huomasi sattumalta, se oli kai Watkinson
Että serenadi sulle, ihan velvollisuutemme on

Ja kolmisin seisahduimme me alle sun akkunas
Ja punaisen lampun näimme, me palavan huoneessas
Ah, muistan ympärillä oli ihana Kuuban yö
Ja nuorena hehkuvana joka ainoa sydän lyö

Me muistimme kuuman poves ja keinuvan vartalos
Ja jokainen huulillansa tuns vielä sun suutelos
Ja me kaipasimme jälleen, sinun nauruas solisevaa
Voi, miksi on jätettävä tämä ihanain öitten maa

John lauloi murheellisesti, ja säesti Watkinson
Minä nielin kyyneleitä, olin kovasti onneton
Niin rakastin sinua silloin, ja rakastan vieläkin
Ja sun punainen sukkanauhas on aarteeni kallehin

Sinä avasit ikkunas ja kummasti hymyillen
Sinä pudotit jokaiselle tulipunaisen kukkasen
Ja me itkimme haikeasti ja horjuimme satamaan
Ah, Kuuban helmi, sua en unohda milloinkaan

MERISATAMAN VENEKERHO
40 VUOTTA

Kotkan poikii ilman siipii

Rannalla istuimme haitari soi, aalto löi liplattaen
Mistä mä haaveilin, muistaa en voi, olin vain onnellinen
Varmna on vain, että haaveeni nuo, täyttyneet milloinkaan ei
Kuinka nyt kaipaankaan ystävään luo, kohtalo kaunas kun vei

Kotkan poikii ilman siipii, maailman myrskyt keinuttaa
Taakse jäivät nuoruuspäivät, takaisin ei niitä saa
Laulut tuulen, nuo vain kuulen, enkä tiedä kauniimpaa

Hiljainen haitari muistoja vaan, pöytään soi yksinäisen
Muutoin en tässä mä istuisikaan, ellen ois muukalainen
Ystävä seuraani hetkeksi jää, vaikka oot tuntematon
Kerran mun purjeeni tummuneet nää, olleet myös valkeat on
Kolkan polkii . . .

Ystävä kuuntele kumppaninain, aivan kuin mainingit sois
Yössä kuin laivat me kohtaamme vain, kunnes taas liumme pois
Kenties mä jollekin kertoa saan, särkyneet toiveeni mun
Kauaksi siivet ei kantaneetkaan, poikasen haavoitetun

Kotkan poikii . . .

MERISATAMAN
VENEKERHO RY

3.

Kotkan ruusu

On ilta, tähdet syttyy loistamnan, vesi musta,
laitureihin loiskuaa

Taas vartoo, satamassa kulkijaa, yön riemut
oottaa, poika ottajaa

Tule myötä, tähdet syttyy tuikkimnan, tule myötä,
soitto herää pauhaamaan

Taas laulu raikuu, viinimaljat kuohuaa, taas
Kotkan ruusu, oottaa poimijaa

Ken lähtee seurakseni tanssimaan, kai hetken
lohtu pikarista sallitaan
Jos lemmen tahdon sulle lahjoittaa, saat Kotkan
ruusun hetkeks omistaa

Tänä yönä, onni suosii rohkeaa, tänä yönä, lempi
tarjoo hehkuaan
Tänä yönä hurmaa, huulet antaa
kuumintaan, hän, Kotkan ruusu, puhkee kukkimaan

Ei välttä, kohtaloaan rohkeinkaan, oot kohtaloin,
mulle poika kaukomaan
Tule myötä, kapakassa tanssitaan, tule myötä,
poika, Kotkan satamaan

MERISATAMAN VENEKERHO
40 VUOTTA

Vanha merimies muistelee

Hän oli maata monta nähnyt, oli itää ja etelää
Oli synnyinmaa unhoon jo jäänyt, ei tuntenut ikävää
Hän oli kaikissa laivoissa tuttu, oli niissä kuin kotonaan
Hän oli seilannut tyynet ja tuuliset veet niinkuin mies konsanaan

Mut sitten sattui laiva kerran, idän satamaan saapumaan
Sitä katseli hän hetken verran, oli tuttu se muodoltaan

Syömmessä silloin niin kummasti liikkui, lipun oman kun
nähdä hän sai
Oli värit sen vaaleneet, harmaat ja haalenneet, vaan tuttu kai

Tervehdys saapui sieltä kaukaa, hänen rakkailta rannoiltaan
Hän muisti taas pitkästä aikaa, tuon armahan syntymämaan
Siel oli rannalla mökki niin harmaa, alla tuuhean petäjäpuun
Silloin kyyneleet poskille vierimään sai ja hän unhoitti
kaiken muun

Tähti ja meripoika

Tuoll' on iltatähti sille laulan, taivahalla kun se kimmeltää
Aatoksein, kun kiittää kotimaahan, kyynel poskelle mun vierähtää

Kotirannat rakkahat on siellä, mistä suunnan otin läntehen
Vaarat väijyy aina mua tiellä, on monen hauta meri viimeinen

Väsyneenä, kun taas päivän töistä, hetkeks seisahdan mä kannelle
Katson taivaalle sen tähtivöistä, etsin rauhoitusta sielulle

Iltatähden kimmellyksen myötä, kotihin mä laitan terveisen
Kerron kuinka kouristaapi syöntä, heitä kun mä täällä muistelen

Merimieslaulu (My Bonnie)

Nyt tuulet nuo viestin jo toivat, mä purtehen astua saan
Kun laineiden laulelot soivat, käyn merta mä samoamaan
Niin, niin, niin, niin, merten kun laulut ne raikuvat
Ken, ken, ken, ken maalla nyt viihtyisi vaan

Kun vinkuen mylvivi myrsky ja synkkä on meri kuin yö
Kun purttamme heittävät tyrskyt ja purjeissa täysi on työ
Silloin, silloin tartumme innolla touveihin
Silloin, silloin pelvotta sydän vain lyö

Kun taukoaa myrsky ja taipuu taas tyyneksi ulappa tuo
Kun maillensa aurinko vaipuu ja aavoille kultiaan luo
Näin, näin, näin, näin laulumme raikui raikkahin
Meille aavat elohon sisällön suo

MERISATAMAN VENEKERHO
40 VUOTTA

Musta Rudolf

Näin laulaen meriä kulkee, mies tumma kuin tropiikin yö
Hän syliinsä tyttöjä sulkee, se hetki kun hänelle lyö
:,: On mielessä etelän kukka, ja kirsikanpunainen
suu, jäi kauaksi tuo tummatukka, mi kuiskasi: I love you :,:

Tää laiva se meriä kiittää, kai vuosia monia viel
Sun luokses mun aatoksein liittää, mua ootathan tyttöni siel
:,: Oi, missä on etelän kukka, ja kirsikanpunainen
suu. Oi, missä on tuo tummatukka, mi kuiskasi: I love you :,:

Syysmyrsky kun merellä pauhaa, on kuvasi ain mielessäin
Sun silmäs ei mulle suo rauhaa, siks kuiskaan mä yhäti näin
:,: Mä saavun, oi etelän kukka, vaik matka ois viimeinen tää.
Sun luoksesi, oi tummatukka, mä ainiaaks kohta kai jään :,:

En gång jag seglar i hamn

Liten blir stor, drömmer och tror, kommer du snart till mej!
Rosende kind, kommer en vind, för den mej hem till dej, och
En gång jag seglar i hamn, en gång är du i min famn
En gång berättas, min vän, sagan om den som kommer igen.
En gång i drömmarnas land, vandra vi två hand i hand.
En gång, min älskling, kommer jag hem till dej.
Blågröna svall, tång och korall, lurar inunder mej,
medan ovanför strjämorna hör sången jag skrev till dej, och
En gång jag seglar i hamn, ...

Kerran saavun satamaan

Laineitten tie laivaani vie taas kotimaata päin.
Touveissa hoi, yötuuli soi sinua tervehtäin.
Kerran taas saan valkamaan, kerran taas nähdä sun saan.
Silloin mä kertoa voin, sen, mistä nyt mä vain unelmoin.
;,: Kerran taas onnea päin kuljemme näin käsikkäin.
Kerran, oi kerran, saavun sun luoksesi. ;,:
Tiedäthän sen vaarallinen, on merimiehen tie.
Aallokko käy, rantaa ei näy, purjeissa myrsky lyö,
;,: Kerran taas onnea päin ...

MERISATAMAN VENEKERHO
40 VUOTTA

Vem kan segla förutan vind

Vem kan segla förutan vind,
vem kan ro utan åror?
;,:Vem kan skiljas från vännen sin,
utan att fälla tårar?;,:
Jag kan segla förutan vind,
jag kan ro utan åror.
;,:Men ej skiljas från vännen min,
utan att fälla tårar.;,:

Ken voi purjeitta seilata

Ken voi purjeitta seilata,
ken voi airoitta soutaa?
Keneltä ilman itkua,
lemmitty toiselle joutaa?
Minä voin purjeitta seilata,
minä voin airoitta soutaa.
;,:Minulta ilman itkua,
voi lemmitty toiselle joutaa.;,: